

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 13P/388/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115237142
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Sitárová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4115237142.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v konaní pred samosudkyňou Mgr. Máriou Sitárovou, vo veci starostlivosti súdu o maloletého O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, pracovisko Zlaté Moravce, Sládkovičova 3 ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: O. A. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. O., H. XXXX/XX, t.č. bytom S., U. XX, zastúpeného splnomocneným zástupcom L. S. M. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. O., H. XX a G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. O., T. S. 5, zastúpenej JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Štefánikova 14 o návrhu otca na nariadenie zdržania sa konania a o návrhu otca na určenie povinnosti matke pravidelne informovať otca o maloleťom dieťati, takto

rozhodol:

Matka maloletého O. M., nar. XX.XX.XXXX je povinná informovať otca tohto maloletého dieťaťa o všetkých podstatných veciach týkajúcich sa výchovy maloletého a to najmä o jeho zdravotnom stave, školskej dochádzke a prospechu, mimoškolských aktivitách, o dlhodobejšom pobyte maloletého mimo miesta jeho obvyklého bydliska, o osobitných potrebách maloletého a to písomne alebo elektronickou formou vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca.

Otec maloletého dieťaťa je povinný v lehote 5 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia oznámiť matke maloletého dieťaťa elektronickú adresu, na ktorú mu bude matka uvedené informácie oznamovať.

Súd návrh otca vo zvyšku zamietá.

Súd návrh kolízneho opatrovníka na nariadenie výchovného opatrenia zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec maloletého dieťaťa sa prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu písomným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.12.2015, vedeným pod sp. zn.: 13P/388/2015 domáhal, aby súd uložil matke povinnosť zdržať sa konania, ktoré je v rozpore s § 24 ods. 4 a § 35 Zákona č. 36/2005 s tým, že je najmä povinná s ním vopred prejednať akékoľvek zákroky týkajúce sa zdravia maloletého O. M.. V prípade jeho nesúhlasu so zamýšľanými vážnymi zásahmi do zdravia dieťaťa (hospitalizácia, psychická terapia, opakované vyšetrenie) je povinná podať návrh na súd a následne konať len v zmysle rozhodnutia súdu. Svoj návrh odôvodnil tým, že matka ako dôvod ospravedlnenia marenia výkonu rozhodnutia a ako dôvod dokazovania pre odmietnutie návrhu striedavej starostlivosti, sústavne vyhľadáva rôznych psychologov a psychiatrov, ktorí majú preukázať a potvrdiť údajné anomálie a zlý psychický stav dieťaťa. Otec vo svojom návrhu poukázal na skutočnosť, že matka bez doporučenia ošetrojúcej lekárky nechala dieťa vyšetriť u psychologov a psychiatrov cca dvadsaťkrát a na vlastné požiadanie ho nechala dvakrát hospitalizovať na Klinike detskej psychológie DFNSP v Bratislave. Tieto vyšetrenia a hospitalizácie

uskutočnila a naďalej uskutočňuje svojvoľne a v absolútnom rozpore s jeho stanoviskom, pričom všetky svojvoľné vyšetrenia psychického stavu dieťaťa a vynútené hospitalizácie zanechávajú trvalé následky na zdraví dieťaťa. Otec maloletého dieťaťa sa prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu písomným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.12.2015, vedeným pod sp. zn.: 24P/387/2015 ďalej domáhal, aby Okresný súd v Nitre uložil matke maloletého dieťaťa povinnosť pravidelne ho písomne informovať o maloletom dieťati, najmä pri akejkoľvek zmene zdravotného stavu, zmene školy, ktorú navštevuje, zmene ošetrojúceho lekára, zmene návštevy záujmového zariadenia, o pobyte v zahraničí, hospitalizácii, pobyte v zariadeniach počas letných aj zimných prázdnin a iných aktivitách s tým, že informácia musí byť podaná včas, aby sa mohol vyjadriť. Svoj návrh odôvodnil tým, že matka s ním takmer nekomunikuje a neinformuje ho o maloletom dieťati. Otec poukázal vo svojom návrhu na skutočnosť, že maloleté dieťa je často choré a viackrát len spätne a náhodne sa dozvedel, že bolo hospitalizované, ako aj na skutočnosť, že bez jeho vedomosti ako aj bez doporučenia a vedomosti ošetrojúcej lekárky podrobila matka dieťa cca dvadsiatim psychologickým vyšetreniam a opakovaným hospitalizáciami. Okresný súd Nitra uznesením č.k.: 13P/388/2015 - 12 zo dňa 13.01.2016 spojil veci vedené pod sp. zn.: 13P/388/2015 a sp. zn.: 24P/387/2015 na spoločné konanie.

Otec vypočutý ako účastník konania na pojednávaní uviedol, že matka sa mu sústavne snaží akýmkoľvek spôsobom zabrániť normálnej výchove ich dieťaťa, už "x" rokov sa nemôže dostať ku svojmu dieťaťu. O podstatných veciach týkajúcich sa dieťaťa sa dozvedá ako posledný. Naštudoval si zákony, matka je povinná oznámiť mu od prvého dňa, kde chodí dieťa do školy, zmenu lekára, aké vyšetrenia s dieťaťom absolvuje. On sa tieto veci ale dozvedal vždy ako posledný z tohto reťazca a to tak, že behal po doktoroch, kuratele, učiteľoch a z toho vznikali tie frázy, že otec otravuje lekárov, učiteľov a podobne. Je to on, ktorý má záujem dieťa vychovávať, zaujíma sa o to ako malý prospieva, ako sa vyvíja, ale to súd má za následok, že je to v takom stave v akom to je. S dieťaťom sa nestretol od 07.09.2014, ešte bol raz v škole, myslí že to bolo v septembri alebo októbri 2015 počas prestávky, kedy sa s ním chvíľu rozprával. Vtedy bol so svojou dcérou C., medzitým sa mu v auguste 2015 narodilo ďalšie dieťa H..

Splnomocnený zástupca otca uviedol, že má k dispozícii desiatky dôkazov, nemá však nikde upozornenie matky zo strany súdu, že toto robiť nesmie čo robila, oni matku neustále upozorňovali SMS-kami, mailami, že to robiť nesmie, napriek tomu v priebehu 2 až 3 rokov asi tridsaťkrát absolvovala s dieťaťom psychiatrické a psychologické vyšetrenia. Po tomto všetkom sa nemôže iné stať iba to, že sa dieťa psychicky zrúti, čo sa aj stalo. On má dcéru detskú lekárku, ktorá tiež k tomuto povedala, že po tom všetkom sa to muselo stať. Tu sa stala psychická vražda dieťaťa, budú sa domáhať práva na Európskom súde pre ľudské práva, kde budú žalovať Slovenskú republiku. Otec sa nemôže stretnúť s dieťaťom, upozorňovali na toto písomne aj kuratelu, aj súd, aj školy. Oni ako starí rodičia boli tiež pozrieť vnuka asi dvakrát v škole, ktorú navštevuje. Zo začiatku sa okúňal, ale neskôr sa veľmi tešil, bol v extáze, že ich vidí. To sú iba výmysly matky, že ich odvrhne. Dali mu darček, ktorý ale odmietol zobrať, že mu to mama zakázala, ale malé autíčka a cukríky popchal do vrecka. Teraz je tu podozrenie, že má diagnózu atypický autizmus, je to následok toho, že dieťa bolo psychicky zaťažené, týrané, ešte mal len 7 mesiacov keď podala návrh na zákaz styku otca s dieťaťom. Sú informovaní o všetkých rodičovských združeníach, o jeho výsledkoch v škole, teraz sa zlepšuje, ale tento syndróm tam robí problémy. Chceli chodiť do školy aj ďalej, ale rodina matky, konkrétne starý otec fyzicky útočil na zástupkyňu riaditeľky, ktorá im to umožnila. Potom im pani riaditeľka napísala, aby tam nechodili, že to zle psychicky vplyva na dieťa. Veď malý sa zdráha už chodiť na tie vyšetrenia čo ho nosila po rôznych psychológoch, psychiatroch, ale matka ho tam násilím pridržala, toto napísala aj pani N. z N. N.. Odmietal odpovedať aj pánovi D. na tie otázky čo mu dával, tak ako je to uvedené v znaleckom posudku. Súd má úmysel ublížiť dieťaťu, aby to dieťa nemalo otca.

Právny zástupca matky uviedol, že nesúhlasí s podanými návrhmi, pretože nevidí žiadny záujem o dieťa, o jeho zdravý fyzický a psychický vývin. Tento návrh by vlastne narúšal a degradoval prácu matky konať v čo najlepšom záujme dieťaťa. Tento návrh chce narúšať matku absolvovať vyšetrenia s dieťaťom u relevantných odborníkov. Čo sa týka informovania, tak otec si nesplnil túto povinnosť sám, keď bolo dieťa u neho na styku. Neoznámil matke keď dieťa zvracalo, neoznámil jej keď bolo napadnuté psom a to napriek tomu, že dieťa plakalo a chcelo ísť k matke. Matka chcela aby otec absolvoval vyšetrenia s dieťaťom spoločne napr. u pani S., chcela dať jeho číslo, aby ho psychologička mohla kontaktovať. Ďalej Mgr. A., ktorá dieťaťu diagnostikovala ADHD skonštatovala, že odmietavý postoj dieťaťa k otcovi môže s touto diagnózou súvisieť, keďže maloletý preto často menil nálady, stalo sa, že sa pri zvýšenom mužskom hlase pomohol, schovával sa do kúta, takisto Mgr. W. a Z. diagnostikovali dieťaťu ADHD. Nie je

pravdou, že u doktorky N. bolo dieťa držané nasilu, pokiaľ nechcelo spolupracovať, nemuselo a mohlo kludne odísť. To, že obvodná lekárka dieťaťa MUDr. G. nemá informácie o všetkých vyšetreniach dieťaťa je preto, že matka navštevuje odborníkov psychológov, psychiatrov a nie detského lekára. Čo sa týka toho, že matka otca neoboznamuje od roku 2009 o zdravotnom stave dieťaťa nie je pravdou, predkladá súdu výpisy z SMS komunikácie, kedy matka otcovi oznamovala problémy, ktoré dieťa malo. Bol to napr. výber mandlí, otec sa po tomto zákroku, ktorý mu oznámila, žiadnym spôsobom neinformoval ako to dopadlo, v akom stave je dieťa, matka sama zaplatila sumu 150 eur za tento zákrok. Čo sa týka pravidelného informovania, tak keď sa otec dozvedel o tom aké vyšetrenie dieťa absolvovalo, hneď navštevoval týchto odborníkov, žiadal informácie, ktoré následne používal proti matke dieťaťa. Čo sa týka kontaktov otca so synom, tak napr. 16.01.2016 otec zazvonil, matka vyšla na balkón spolu so synom, on sa tváril, že ich nevidí, toto sa stalo ešte raz. Tiež sa stalo, že slovne napadol brata matky a vulgárne mu nadával. Na otázku súdu či matka informovala otca dieťaťa o tom, akú školu bude dieťa navštevovať, prípadne o iných veciach týkajúcich sa školy, právny zástupca uviedol, že nemá takúto informáciu od matky.

Otec maloletého dieťaťa ďalej na pojednávaní uviedol, že čo týka výberu mandlí, osobne bol aj s dedkom v U. po zákroku, takže dieťa osobne navštívili. To, že vyšla na balkón aj s dieťaťom je lož, on by sa tomu iba potešil, ale takýto priebeh to nemalo. Vyšiel jej brat a nie syn, začal vykrikovať, že prečo vyzváňa a na to sa naozaj nedá seriózne reagovať. To, že nebol u pani doktorky S. je klamstvo a zavádzanie zo strany matky, je o tom záznam aj na papieri, že sa tam bol informovať, že sa spolu rozprávali o synovi. Čo sa týka toho, že ju tiež neinformoval keď malý zvracal alebo keď ho pohrýzol pes, tak vtedy keďže bol za dieťa zodpovedný, zabezpečil dieťaťu riadne ošetrovanie. Pokiaľ by najskôr volal jej, už by to bolo na papieri ako sa o dieťa nevie postarať. Následne jej tie správy odovzdal, takže matka bola o všetkom riadne informovaná.

Kolízny opatrovník uviedol, že dňa 18.12.2015 po tom čo ich matka dieťaťa navštívila a informovala, že dieťa znovu navštívilo MUDr. G. v N., žiadala, aby o tomto informovali otca dieťaťa, že pokiaľ chce vedieť informácie o zdravotnom stave dieťaťa, že nech sa naň informuje u tejto pani doktorky v N.. Taktiež ich žiadala aby otca upozornili, aby nenavštevoval dieťa v škole, keďže dieťa je potom stresované, odmieta chodiť do školy a podobne. Túto žiadosť písomne zaslali otcovi, nie doporučené, ale obyčajne poštou. Zároveň vtedy upozornili matku dieťaťa, že tieto informácie je povinná poskytnúť otcovi ona, napriek tomu túto správu odoslali. Vo februári tohto roka prišla matka znovu na oddelenie s tým, že je tam podozrenie na autizmus, na čo ju znovu upozornili, že je povinná túto skutočnosť oznámiť aj otcovi dieťaťa.

Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení, ktoré doručil súdu dňa 24.06.2016 prostredníctvom elektronickej pošty ospravedlnil svoju neúčast' na tomto pojednávaní a žiadal, aby súd uložil matke povinnosť informovať otca raz mesačne najneskôr vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca o zdravotnom stave, školskom prospechu, mimoškolských aktivitách maloletého, o jeho dlhodobjšom pobyte mimo miesta jeho bydliska, o nakladaní s majetkom maloletého, jeho osobitných potrebách a aj ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletého a priebežne bezodkladne o mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletého. Návrh otca na nariadenie zdržať sa konania matkou k podstatným veciam týkajúcich sa maloletého navrhol zamietnuť a súčasne žiadal, aby súd nariadil výchovné opatrenie, a to povinnosť rodičov podrobiť sa odbornej pomoci - rodinnej psychoterapii, aby boli schopní v prospech maloletého osvojiť si konštruktívne riešenia ich súčasných špecifických problémov.

Právny zástupca matky v konečnom návrhu uviedol, že navrhuje oba návrhy v celom rozsahu zamietnuť. Má za to, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky v zmysle ustanovenia § 35 Zákona o rodine, aby súd mohol rozhodnúť o uložení tejto povinnosti matke, resp. zákazu. Podľa tohto ustanovenia sa musí jednať o podstatnú vec týkajúcu sa dieťaťa, na ktorej sa rodičia nedohodli, a o ktorej má následne rozhodovať súd. Keďže otec sa nezaujíma o dieťa, nevenuje sa mu, neprejavuje záujem, nemôže medzi rodičmi ani prísť k dohode, resp. k nedohode a tým pádom sa jeho nekonanie berie ako konkludentný súhlas s poskytovaním zdravotnej starostlivosti dieťaťu. Zmyslom tohto ustanovenia je napomáhať rodičom pri výkone ich rodičovských práv a nie ich obmedzovať tak ako to navrhuje otec pri tejto všeobecnej koncepcii. Ak by bolo tomuto návrhu vyhovené, informovaný súhlas otca by sa vyžadoval pri každej aj obyčajnej návšteve všeobecného lekára, čo nie je podstatou tohto ustanovenia. V prípade, ak by išlo o vážny zásah do telesnej integrity dieťaťa, napr. o vážnu operáciu a podobne, tak tam by malo zdravotnícke zariadenie riešiť súhlas oboch rodičov. Čo sa týka povinnosti informovať

otca dieťaťa o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého, z vykonaného dokazovania je zrejmé, že matka otcovi posielala SMS-ky, avšak otec nejavil záujem o maloleté dieťa. Preto aj v tejto časti navrhuje návrh zamietnuť. Čo sa týka návrhu kolízneho opatrovníka na nariadenie výchovného opatrenia, tak je to dobrý nápad, ale obáva sa, že by sa týchto konzultácií zúčastňoval skôr starý otec dieťaťa.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil návrh, žiadosť o doručenie upozornenia matke, uznesenie o spojení vecí, SMS komunikáciu, spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/387/2015 z neho návrh, spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/40/2015 z neho rozhodnutie na č.l.: 13, 27, spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/84/2015 z neho č.l.: 8, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, č.l.: 24, 26, spisy Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/263/2013, 11P/446/2011 z neho znalecký psychologický posudok č.l.: 166 a nasledovné, č.l.: 279, č.l.: 299, správy od detskej lekárky, č.l.: 310, 311, 312, 473 - 481, lekárske správy o maloletom dieťaťu, komunikáciu nemocnice so splnomocneným zástupcom otca na č.l.: 490 - 497, uznesenie o ustanovení znalca č.l.: 572 a nasledovné, č.l.: 595 uznesenie o zastavení trestného stíhania, znalecký posudok na č.l.: 604, spis Okresného súdu Nitra sp. zn.: 13P/466/2014 z neho rozhodnutie na č.l.: 7, 24, spis Okresného súdu Nitra sp. zn.: 13P/364/2014 z neho č.l.: 36, 60, spis Okresného súdu Nitra sp. zn.: 11P/56/2015, spis Okresného súdu Nitra sp. zn.: 24P/438/2014 z neho č.l.: 15, 48, spis Okresného súdu Nitra sp. zn.: 24P/350/2009, spis Okresného súdu Nitra sp. zn.: 7C/213/2009 z neho rozhodnutie na č.l.: 106 a nasledovné, znalecký posudok na č.l.: 197, uznesenie na č.l.: 244 a nasledovné a zistil tento skutkový stav:

O. O. M., nar. XX.XX.XXXX pochádza z manželstva G. M., nar. XX.XX.XXXX a O. A. M., nar. XX.XX.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 7C/213/2009 - 106 zo dňa 23.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k.: 7Co/103/2010 - 138 zo dňa 19.08.2010 bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozvedené, maloletý O. bol na čas po rozvedení manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky a otca súd zaviazal prispievať na jeho výživu sumou vo výške 50,- eur mesačne. Vyššie spomenutým rozsudkom súd prvého stupňa upravil aj styk otca s maloletým dieťaťom, avšak v tejto časti krajský súd rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd Nitra uznesením č.k.: 7C/213/2009 - 244 zo dňa 13.09.2011 konanie o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom na základe späťvzatia návrhu navrhovateľkou zastavil. V súčasnosti sa pod sp. zn.: 11P/446/2011 na tunajšom súde vedie konanie ohľadom návrhu otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, ktoré konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené. Ďalej sa na tunajšom súde pod sp. zn.: 11P/263/2013 vedie konanie ohľadom návrhu starých rodičov, O. M. a Ing. S. M. Y. na úpravu styku s maloletým O. ako aj konanie vedené pod sp. zn.: 11P/56/2015 o návrhu otca na úpravu styku s maloletým dieťaťom, ktoré konania tiež nie sú doposiaľ právoplatne skončené. Aktuálne je styk otca s maloletým dieťaťom upravený uznesením Krajského súdu v Nitre č.k.: 25CoP/11/2015 - 24 zo dňa 11.03.2015, na základe ktorého je otec oprávnený stretávať s maloletým dieťaťom každú sobotu v párnom týždni v kalendárnom roku od 10.00 hod. do 18.00 hod. a to až do rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci úpravy styku otca s maloletým dieťaťom vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn.: 11P/56/2015.

Styk otca s maloletým dieťaťom sa dlhodobo nerealizuje, posledný styk sa uskutočnil dňa 07.09.2014. Vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa sú značne konfliktné a napäté, sprevádzané vzájomnými trestnými oznámeniami, pričom rodičia maloletého dieťaťa medzi sebou nekomunikujú, resp. komunikujú len v nevyhnutnej miere, najmä prostredníctvom SMS správ. Podľa právneho zástupcu matky nie je pravdou, že by matka neoboznamovala otca ohľadom zdravotného stavu maloletého, pričom súdu predložil niekoľko SMS správ, týkajúcich sa inštrukcií ohľadom dávkovania liekov pre maloletého, prípadne s poukazom na aktuálne ochorenia maloletého, pre ktoré nie je možné realizovať nadchádzajúci styk, avšak posledná je ešte z roku 2014, a to konkrétne zo dňa 04.04.2014. Právny zástupca matky poukázal v konaní ďalej na skutočnosť, že len čo sa otec dozvedel, aké vyšetrenie dieťa absolvovalo, navštívil týchto odborníkov a dožadoval sa informácií, ktoré potom použil proti matke. Podľa právneho zástupcu matky si ani otec informačnú povinnosť neplní, nesplnil si ju napríklad vtedy, keď bolo dieťa počas realizácie styku napadnuté psom a keď zvracalo. Otec však namietal, že bol za dieťa zodpovedný, preto bolo dieťa riadne ošetrené a lekárske správy matke následne odovzdal. Akým spôsobom informuje matka otca dieťaťa v súčasnosti ohľadom zdravotného stavu dieťaťa ako aj ohľadom ďalších podstatných vecí týkajúcich sa výchovy maloletého, však matka nijakým spôsobom v konaní nepreukázala. Otec maloletého dieťaťa poukázal v konaní na skutočnosť, že aj napriek nespokojnosti matky, boli pravidelne informovaní ohľadom výchovno - vzdelávacích výsledkov maloletého a to prostredníctvom školského zariadenia, pričom informácie najmä ohľadom zdravotného stavu dieťaťa

získavali od jeho obvodnej lekárky a ďalšie informácie z príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Podľa vyjadrenia splnomocneného zástupcu otca boli zo strany riaditeľky školského zariadenia písomne požiadaní, aby do školy za dieťaťom už nechodili, nakoľko to na neho zle vplýva, pričom sa tak malo stať po incidente, kedy mal otec matky fyzicky napadnúť zástupkyňu riaditeľky. Otec maloletého dieťaťa spolu so svojím zástupcom v súvislosti s návrhom, ktorý sa týkal uloženia povinnosti matke zdržať sa konania, ktoré je v rozpore s § 24 ods. 4 a § 35 Zákona o rodine opakovane namietali, že matka dieťa bez súhlasu otca podrobila cca dvadsiatim psychiatrickým a psychologickým vyšetreniam, ako aj skutočnosť, že na jej žiadosť bolo dieťa opakovane hospitalizované na psychiatrickej klinike, pričom otec s týmito vyšetreniami a hospitalizáciami vyslovene nesúhlasí. Podozrenie na F938 - atypický autizmus je podľa nich následkom toho, že dieťa bolo psychicky zaťažené, týrané už od svojich siedmich mesiacov, kedy matka podala návrh na zákaz styku dieťaťa s otcom. Podľa právneho zástupcu matky však predmetný návrh otca narušuje oprávnenie matky konať v čo najlepšom záujme dieťaťa a narušil by aj jej možnosť absolvovať s dieťaťom vyšetrenia u relevantných odborníkov. Poukázal ďalej na skutočnosť, že práve vďaka týmto vyšetreniam bolo u maloletého diagnostikované ADHD, pričom Mgr. A. v rámci diagnostiky konštatovala, že aj odmietavý postoj dieťaťa k otcovi môže s touto diagnózou súvisieť. Poukázal aj na skutočnosť, že vyhovením tomuto návrhu, by sa informovaný súhlas otca vyžadoval pri každej aj obyčajnej návšteve všeobecného lekára, čo nesleduje dôvod a účel existencie § 35 Zákona o rodine, ktorého cieľom je napomáhať rodičom pri výkone ich rodičovských práv a nie ich obmedzovať všeobecným koncipovaním zákazu.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. /ďalej len Zákon o rodine/, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh otca na uloženie povinnosti matke pravidelne ho informovať o maloletom dieťati bol podaný dôvodne. Maloletý O. bol na čas po rozvoze manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky, pričom styk otca s maloletým dieťaťom sa dlhodobo nerealizuje. Vzťahy medzi rodičmi dieťaťa sú navyše značne komplikované, sprevádzané vzájomnými trestnými oznámeniami a nekomunikáciou. Napriek tvrdeniu právneho zástupcu matky dospel súd k záveru, že otec o svojho syna záujem prejavuje, o čom svedčí aj skutočnosť, že informácií ohľadom svojho maloletého dieťaťa sa domáha tak v školskom zariadení, ako aj u obvodného lekára či iných špecialistov a taktiež na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Textové správy, ktoré matka v minulosti otcovi posielala ohľadom inštrukcií v súvislosti s podávaním liekov maloletému alebo ohľadom prekážky realizácie styku otca s maloletým dieťaťom spočívajúcim v zdravotnom stave dieťaťa, nemožno považovať za splnenie informačnej povinnosti tak, ako to má na mysli § 24 ods. 5 Zákona o rodine. V zmysle tohto ustanovenia je matka totiž povinná poskytovať otcovi informácie o maloletom dieťati tak často a v takom rozsahu, aby mal otec komplexný prehľad o maloletom dieťati, najmä o jeho zdravotnom stave, školskej dochádzke, výchovno - vzdelávacích výsledkoch, mimoškolských aktivitách ako aj o ďalších veciach, ktoré sa týkajú každodenného života maloletého dieťaťa. Vzhľadom na skutočnosť, že styk otca s maloletým dieťaťom sa nerealizuje a matka si túto svoju povinnosť dobrovoľne napriek opakovanému upozorneniu zo strany príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny neplní, pristúpil súd k uloženiu tejto povinnosti ako aj k vymedzeniu pravidelných lehôt dokedy tak má matka urobiť a k exemplifikatívnemu výpočtu obsahu poskytovaných informácií tak, ako to uvádza výroková časť rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh otca, ktorým otec maloletého dieťaťa žiadal, aby bola matka povinná s ním vopred prejednať akékoľvek zákroky týkajúce sa zdravia dieťaťa, a aby jej súd uložil v prípade nesúhlasu otca so zamýšľanými vážnymi zásahmi do zdravia dieťaťa povinnosť podať návrh na súd a následne konať v zmysle rozhodnutia súdu, zamietol. § 35 Zákona o rodine, ktorý upravuje rozhodovanie súdu pri nezhode rodičov totiž neumožňuje vopred a vo všeobecnosti uložiť povinnosť zdržať sa nejakého konania a obmedziť tým rodiča výkonu jeho rodičovských práv a povinností, ale naopak, musí dôjsť k nezhode pri konkrétnom úkone súvisiacom s výkonom rodičovských práv a povinností, o ktorej nezhode potom súd rozhoduje. Navyše v zmysle

zákona o rodine môže každý z rodičov samostatne zastupovať svoje dieťa v bežných veciach, pričom v prípade podstatných vecí je potrebné, aby sa rodičia dohodli. Je preto treba rozlišovať, či sa nehoda rodičov týka podstatnej veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností alebo bežnej veci, pričom zákon len exemplifikatívne vypočítava charakter podstatných vecí, ktoré sa môžu v praxi vyskytnúť. Keďže nejde o výpočet taxatívny, posúdenie, či ide o podstatnú vec súvisiacu s výkonom rodičovských práv a povinností závisí od úvahy súdu. Podľa názoru súdu udelenie súhlasu zo strany matky na poskytovanie zdravotnej starostlivosti maloletému dieťaťu v podobe psychologických a psychiatrických vyšetrení, či udelenie súhlasu k hospitalizácii maloletého je potrebné považovať za bežnú vec týkajúcu sa výkonu rodičovských práv a povinností, a v danom prípade mohla matka preto svoje dieťa samostatne aj zastupovať. Aj v rámci udelenia súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti je potrebné totiž rozlišovať medzi bežnou a podstatnou vecou, kde je potrebné posúdiť najmä konkrétny účel, povahu, následky a riziká poskytnutia zdravotnej starostlivosti, možnosti voľby navrhovaných postupov a riziká odmietnutia poskytovania zdravotnej starostlivosti, pričom pri podstatných veciach v rámci udelenia súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti má zákon v danom prípade na mysli najmä vážne zásahy do zdravia, prípadne zásahy, ktoré by mohli mať trvalé a nezvratiteľné dôsledky, alebo ak hrozí nebezpečenstvo z premeškania. Podľa názoru súdu boli vyšetrenia, ktoré matka s dieťaťom absolvovala ako aj následné dve hospitalizácie aj medicínsky indikované, o čom svedčí aj fakt, že bola dieťaťu stanovená diagnóza ako aj odporúčaná nielen medikamentózna liečba, ale aj dispenzarizácia na pedopsychiatrickej ambulancii, a ďalšia neskoršia rehospitalizácia. Námitka otca, že nešlo o hospitalizácie nevyhnutné podľa názoru súdu neobstojí, pretože aj podľa vyjadrenia lekára išlo o hospitalizácie vhodné a aj zo samotných lekárskeho správ vyplýva, že dieťa bolo prijaté na diagnosticko - terapeutický pobyt a nie za účelom riešenia akútneho zdravotného stavu. Súd v ďalšom zamietol aj návrh kolízneho opatrovníka na nariadenie výchovného opatrenia, nakoľko na tunajšom súde prebiehajú ďalšie konania ohľadom maloletého dieťaťa a to konanie ohľadom návrhu otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, konanie ohľadom návrhu starých rodičov, O. M. a L.. S. M. Y.. na úpravu styku s maloletým dieťaťom ako aj konanie o návrhu otca na úpravu styku s maloletým dieťaťom, ktoré konania doposiaľ nie sú právoplatne skončené, pričom v prvom z uvedených konaní bol ustanovený znalec za účelom vypracovania odborného znaleckého posudku. O potrebe výchovného opatrenia, o jeho charaktere, konkrétnom druhu a rozsahu bude preto súd rozhodovať aj na základe skutočností, ktoré budú vyplývať z vyššie spomenutého odborného znaleckého posudku. S poukazom na uvedené skutočnosti a najlepší záujem maloletého dieťaťa preto rozhodol súd tak, ako uvádza výroková časť tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže išlo o konanie, ktoré súd mohol začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.